



## Δημοκρατικός Συναγερμός

**Ιωνάς Νικολάου**  
**Βουλευτής Λευκωσίας**

26 Αυγούστου 2005

Προς  
Πρόεδρο και Μέλη  
Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Οικονομικών & Προϋπολογισμού

**Αφορά: Νομοσχέδιο που τιτλοφορείται «Ο περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρηση Αγοράς) Νόμος του 2005»**

Παρακαλώ όπως υποβληθούν τα πιο κάτω ερωτήματα και παρατηρήσεις μου αναφορικά με το πιο πάνω προτεινόμενο νομοσχέδιο.

1. Άρθρο 8 .1(ε) & (στ)

Το περιεχόμενο των πιο πάνω παραγράφων δεν περιλαμβάνεται στην Οδηγία, είναι γενικό και αόριστο με κίνδυνο να περιορίσει σημαντικά, δικαιώματα που προστατεύονται από το Άρθρο 25 του Συντάγματος. Από την ύπαρξη και μόνο στενού δεσμού δε προκύπτει άμεση σχέση μεταξύ του περιορισμού του δικαιώματος και της ανάγκης που προστατεύεται με την συγκεκριμένη ρύθμιση.

2. Άρθρο 9. 1 (α)

Οι παρατηρήσεις για το Άρθρο 8 επαναλαμβάνονται και για τη ρύθμιση που γίνεται στην παράγραφο (α) του εδαφίου 1 του Άρθρου 9 καθόσον αφορά πρόσωπα που έχουν στενούς δεσμούς με αυτούς.

3. Άρθρο 9. 4

Το τεκμήριο που εισάγεται με την πρόνοια αυτή ενδέχεται να οδηγήσει σε παράλογα αποτελέσματα αφού ανατρέπει το τεκμήριο αθώτητας που καθορίζεται στο Άρθρο 12 του Συντάγματος .

4. Άρθρα. 10.3 (α), 15.3, 23.3 (α)

Οι πιο πάνω πρόνοιες επιτρέπουν την επιβολή δύο ποινών (διοικητικό πρόστιμο και/ή ποινή φυλάκισης ή χρηματική ποινή), για το ίδιο αδίκημα, κατά παράβαση του Άρθρου 12.2 του Συντάγματος.

#### 5. Άρθρο 20.1 (γ)

Η αναφορά ότι «είναι πιθανόν να δώσουν ψευδής ή παραπλανητικές ενδείξεις» είναι ανεπίτρεπτη σε απαγορευτικές πρόνοιες που συνιστούν ποινικό αδίκημα. Η διάδοση πληροφοριών από δημοσιογράφους μέσω των ΜΜΕ θα πρέπει να εξετάζεται και να διώκεται από την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας με βάση την αρχή της αυτορύθμισης.

#### 6. Άρθρα 21 & 22

Η αρμοδιότητα που δίδεται στην Επιτροπή βάσει των πιο πάνω άρθρων είναι πολύ διευρυμένη και πιστεύω θα πρέπει να περιοριστεί, με τον καθορισμό συγκεκριμένων κριτηρίων εφαρμογής. Ενδεχομένως να πρέπει τα πιο πάνω άρθρα να διαγραφούν.

#### 7. Άρθρο 25.2

Το πιο πάνω εδάφιο είναι ασαφές και ενδεχομένως να επιτρέψει στην Επιτροπή ξαφνικά να θεωρήσει ως μη αποδεκτές πρακτικές που εφαρμόζονταν για χρόνια, με κίνδυνο να προκαλέσει αναστάτωση και ανισότητα στην αγορά. Η Οδηγία καθορίζει συγκεκριμένα κριτήρια, ενώ βάσει του νομοσχεδίου τα κριτήρια αυτά καθορίζονται από την ίδια την Επιτροπή. Γι' αυτό εισηγούμαι είτε τα κριτήρια να καθοριστούν στο νομοσχέδιο είτε να περιοριστεί η αρμοδιότητα της Επιτροπής να θεωρεί μη αποδεκτές πρακτικές μόνο αυτές που έχουν ήδη αναγνωριστεί ως απαράδεκτες.

#### 8. Άρθρο 44

Με την επιφύλαξη του εδαφίου 1 εισάγεται ανατροπή του τεκμηρίου της αθωότητας αφού το πρόσωπο που προβαίνει στη γνωστοποίηση καλείται να αποδείξει ότι ενήργησε καλή τη πίστη. Η μετάθεση του βάρους απόδειξης στο πρόσωπο αυτό δεν συνάδει με τις πρόνοιες του Συντάγματος και είναι δυνατό να επιτρέψει την καταδίκη προσώπου που αν και δεν ενήργησε με δόλο, δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι ενήργησε καλή τη πίστη. Με ποια κριτήρια, βάσει του εδαφίου 2 του πιο πάνω άρθρου, η Επιτροπή θα αποφασίζει αν η αποκάλυψη θα βλάπτει ή μη το πρόσωπο που προβαίνει στη γνωστοποίηση των συναλλαγών; Η επιφύλαξη αναιρεί τον κανόνα γι' αυτό εισηγούμαι τη διαγραφή της.

Ιωάνης Νικολάου  
Βουλευτής Λευκωσίας